

INSTANTNÍ PROGRAMY

NÁBOŽENSTVÍ A ŽIVOT

MT 5, 13 – 16, 42 – 48; 7, 21 – 23

Bratrstvo, 1924

Úvodní proslov vůdce:

Náboženstvím nazývali lidé vždy poměr člověka k Bohu. To předpokládá správné chápání Boha. Má-li člověk nízký, smyslný, nebo vůbec nepravý pojem o Bohu – pak přirozeně má i nedokonalé, klamné a falešné náboženství a – jelikož náboženství jest i předpokladem charakteru a štěstí člověka, bude omezeným, nevyvinutým, jednostranným. I jeho život a přirozeně i jeho štěstí bude tím zakalené a ničené. Příklad: Pohané, Buddhisté atd. Jest však možné i to, že člověk si dovede představit Boha a být orthodoxním v přijímání věroučných článků o Bohu. Ale nedovede-li tuto víru uplatnit ve svém životě, - pak žije vlastně také bez náboženství a jest to ve skutečnosti nejhorší druh ateismu.

Vidíme na příklad patrný rozdíl mezi náboženstvím kněží a proroků starozákonních. Kněží, protože chápali Boha jinak, kladli důraz na desátky, oběti – t.j. formy ceremonie, - které jim byly obsahem náboženského života. Nedovedli spojit náboženství s mravností života. Proroci však viděli ve formách a ceremoniích náboženských něco povrchního – a zdůrazňovali hlavně to, aby život byl mravní – spravedlivý, čistý a bohumilý.

Desatero Božích přikázání je dokonalým mravním zákonem. Ale pouhé to bylo pouze přikázání – neboť zákon nemůže učiniti člověka dobrým, šlechtěným a vznešeným, - poněvadž zákon přirozeně musí být negativní. Může pouze zakazovat: „Nepokradeš!“, „Nepomluvíš!“, „Nepožádáš!“,

„Nebudeš mítí!“, „Neučiníš sobě!“ – To je vše negativní, a nedostačuje k dokonalosti. Pán Ježíš praví mladému muži, který vynáší, že vše to, co psáno jest v zákoně, zachovával od své mladosti. „Chceš-li dokonalým býti“? (viz Mt 19, 20), a tím ukazuje na vyšší mravní zákon, na vyšší náboženství. Mojžíš chápe Boha jako Krále – Vladaře – Soudce – proto zákon! Ježíš chápe Boha jako Otce – a proto dává zákon vyšší, zákon lásky. „Jeden jest otec Váš!“ – „Vy pak všichni bratří jste!“ (Mt 23, 8 – 9). Z toho pak nutnost mravní dokonalosti (viz Mt 5, 48). Dle Ježíše jest náboženství nejen důvěra, úcta a poslušnost Boha, ale zvláště láska Boží v srdci člověka, z níž prýští se pak láska k člověku. Proto zná Ježíš jen dvě přikázání (Mt 22, 37 -39). Tato určují poměr člověka k Bohu i bližnímu, tedy náboženství, jak jej chápal a jak mu učil a jak dle něho žil Ježíš. Toto přikázání jest vyjádřeno pozitivně. „Milovati budeš!“ (viz dále Jan 15, 12). „Dávejte a bude Vám dáno!“ „Potom poznají lidé, že jste moji učedníci, budete-li mítí lásku jedni k druhým! Atd. Láska pak není prázdnou sentimentálností, láska jest vždy a všude účinná. Láska matčina vůči dítěku projevuje se nejen v něžnosti a laskavosti, ale také službou a sebeobětováním. Proto praví apoštol: „Konec pak přikázání jestliť láska ze srdce čistého, svědomí dobrého a z víry neošetmetné.“ Dle toho pojmu náboženství naše členství ve sdružení pro nás výchovou náboženskou. Naše odbory pracovní mají pojit naše náboženství s potřebami denního života, - církev jest nábožen-

ství organisované pro sebe – vzděláváním se a prací křesťanskou.

Otázky k rozdělení pro proslovy a rozhovory členů

Jak se bude dle učení Ježíšova nutně projevovat pravé náboženství v charakteru člověka (Mt 13 – 16).

1. V smířlivosti (Mt 5, 23 -24)
2. V jakém poměru k nepřátelům? (Mt 5, 43 – 44)
3. Jaká bude jeho dobročinnost? (Mt 6, 1 – 4)
4. Jaká bude jeho modlitba? (Mt 6, 5 -6)
5. Jaký bude jeho poměr k majetku? (Mt 6, 19 -20)
6. Jak bude čeliti starostem? (Mt 6, 25 – 26, 31)
7. Jak se má projevit náboženství v našem krtisování? (Mt 7, 1 -4)
8. Jaký vliv má náboženství na poctivost, pravdomluvnost a zásadnost v životě člověka?
9. Jak definuje náboženství apoštol Páně Jakub? (1, 27)
10. Jak Ježíš v podobenství o milosrdném Samaritánu?

Dle učení Kristova náboženství musí očistiti a povznést život a přivoditi jisté změny. Udejte příklady z Písma, historie, nebo z dnešního života!

1. Kde se tak stalo? (Zacheus, Petr, Matouš, atd.)

2. Co má přinést a přináší náboženství do života rodinného?

3. Jak se má náboženství projevit v životě školním? Jak se má projevit náboženství v životě studenta ve škole, jak se strany profesorů mají se uplatňovatí náboženské ideály Kristovy?

4. Jak by změnilo pravé náboženství ducha našeho sousedství?

5. V jakém ohledu by zavládl jiný život v naší obci, kdyby tam bylo pravého náboženství?

6. Jaký význam má, nebo mělo by mít pravé náboženství v obchodě?

7. Jaký vliv mělo by pravé náboženství mít na poměr zaměstnavatele k zaměstnanému a opačně?

8. Jak pomáhá nám náboženství překonati pokušení? – Ukažte z příkladu Ježíšova a dnešního života, neb z vlastní zkušenosti!

9. Jaké povinnosti ukládá nám náboženství vůči dítkám? (Mt 10, 13 -16) Uveďte jiné příklady z Písma neb ze života!

10. Ukažte, jak křesťanství povznese dítě a ženu?

11. Proč není více křesťanství – t. j. pravého náboženství v dnešním životě u nás?

12. CO nejvíce brzdí šíření pravého náboženství v současném životě,

13. Jak nejlépe můžeme šířiti pravé náboženství a zásady Kristovy dnes?

O HŘIVNÁCH

David Balcar

Úvodní otázka:

Kdybyste od někoho dostali malou jablň, co s ní uděláte?

A kdybyste dostali štěně plemene, které umí vodit nevidomé?

Píseň:

Svítá 45 Díky (+ může být rozhovor o tom, co všechno dostáváme, dnes, minulý týden. Na jaké téma by se měly dopsat sloky této písně?)

Modlitba:

(kde se tyto podněty mohou objevit)

Anketa:

Před zkoušením se moc neučím, ono to nějak dopadne.	3	2	1	0	1	2	3	Před zkoušením se raději učím o hodinu déle, abych se cítil/a jistější.
Peníze utracím docela rychle.	3	2	1	0	1	2	3	Pokud to jde, snažím se peníze uspořit
O prázdninách nejraději jedu někam na puťák se stanem, kde často nevíme, kde budeme zítra spát.	3	2	1	0	1	2	3	O prázdninách jedu nejraději na zájezd, kde je předem naplánovaný program, který si můžu přečíst v katalogu.
Většinou si užívám to, co se právě děje.	3	2	1	0	1	2	3	Rád/a přemyslím o tom, co bude.
Než bych studoval návod k obsluze, rovnou to zkusím a snad na to nějak přijdu.	3	2	1	0	1	2	3	Nejdřív je potřeba věc dobře promyslet a pak se do ní pustit.
Rád/a se dám do řeči s někým, koho ještě neznám.	3	2	1	0	1	2	3	Obvykle čekám, než mě někdo osloví.
Když mám volné odpoledne, tak rád/a někam vyrazím a něco podniknu.	3	2	1	0	1	2	3	Když mám volné odpoledne, nejraději jsem doma.

Na levé i pravé straně jsou popsány protikladné způsoby jednání. Zakroužkuj na stupnici, která věta ti je bližší.

3 = Ano, přesně tak se chovám

2 = Ta věta se pro mne docela dobře hodí.

1 = Ta věta se ke mně občas hodí.

0 = Nemůžu se rozhodnout, protože obě dvě strany se pro mne hodí stejně.

Ve které části se pohybuješ?

Jaké je vlastně téma této ankety?

Přečtěte si následující text:

Hluboko pod loukou plnou šťovíků žily jednou dvě žížaly a živily se kořínky ze šťovíků.

Jednoho dne řekla první žížala: „Ták, už mám dost života tady dole. Vyrazím

na výlet, abych poznala svět.“ Sbalila si kufr a provrtala se nahoru. A když uviděla, jak svítí sluníčko a vítr věje přes šťovíkovou louku, bylo jí krásně u srdce, opustila ji stísněnost a plazila se radostně mezi stonky. Nedostala se však dál než na tři kroky a už ji objevil kos. A sežral ji. Druhá žížala zůstala

pod zemí ve své díře. Jedla každý den své šťovíkové kořínky a zůstala ještě dlouho naživu.

Která žížala je vám bližší?

(+ může být rozhovor na téma „Jistota, nebo riziko?“ a také nad výsledky ankety)

Píseň Svítá 207 Nejen pátek nešťastný je den

Čtení textu z bible:

Matouš 25,14-30

Doplňte následující věty (nejlépe každý sám a v tichu):

Milé podobenství, nelíbí se mi na tobě, že

.....
Milé podobenství, líbí se mi na tobě, že

.....
Jaký je rozdíl v hodnocení prvních dvou služebníků?

.....
Jaký byl hlavní problém třetího služebníka?

.....
Co myslíte, že si máme (můžeme) představit v podobenství jako tu hřivnu či hřivny?

Diskutujte společně o jednotlivých otázkách.

(Může vám pomoci znovu si přečíst text a vrátit se k rozhovoru nad písničkou Díky - co všechno jsme dostali (život, zdraví, čas, nadání, vztahy, víru, evangelium, tradici)

Úvaha:

Strach je špatný pomocník (viz Nejen pátek) v životě i v životě víry i v životě církve.

S tím, co jsme dostali či zdědili máme podnikat, ne schovávat, nemáme být skladníci a archiváři, ale podnikatelé. Nehrát na jistotu, ale být odvážní (viz test). Co to znamená konkrétně pro církev, pro sbor? A pro můj život?

A snad abychom to celé dění víry a podnikání s evangeliem uvedli do patřičných souvislostí. Výtěžek není naše zásluha, ať už jde o to, co vyroste a vykvetne v našem životě, i v životě víry a v církvi. Tady se mi zdá přiměřenější formulace z Lukášovy verze příběhu. „Pane, tvoje hřivna

vynesla...” Ne my, ale jeho hřivna vynesla, ta síla je v životě, v evangeliu obsažena, jako v té jablůnce nebo štěněti (viz úvodní otázka). Jen to nedat do skladu, na výstavu, do archivu, ale do světa.

A bonus navíc:

Co kdyby se to podobenství trochu předělalo? Co byste tomu řekli?

Bude tomu tak, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek. Každému dal jednu hřivnu, hezky spravedlivě, všem stejně. Když odjel, dali se všichni se svými hřivnami do podnikání. První získal jednu navíc a měl dvě, druhý získal jednu ale hned ji zase ztratil a třetí podnikal špatně a neměl nakonec nic. Když zjistili, že se pán vrací, dal první úspěšný služebník jednu hřivnu tomu třetímu, a tak mohl každý odevzdat opět po jedné hřivně. Pán dostal své peníze zpátky a služebníci vytvořili hezké společenství, kde jeden druhému rád pomůže.